

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1015/2025
09.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара у обављању привредне делатности из члана 223. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз.бр. 869/25 од 30.07.2025. године, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпп По4 49/24 од 27.02.2025. године и КВ По4 118/25 од 13.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз.бр. 869/25 од 30.07.2025. године, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпп По4 49/24 од 27.02.2025. године и КВ По4 118/25 од 13.05.2025. године и предмет **ВРАЋА** Вишем суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпп По4 49/24 од 27.02.2025. године, на основу члана 262. ЗКП, одбијен је захтев Јоване Савић адвоката из ... поднет дана 29.11.2024. године за исплату награде и нужних издатака за одбрану по службеној дужности окривљеног АА насталих у фази у којој је ВЈТ у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције орган поступка.

Решењем Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КВ По4 118/25 од 13.05.2025. године на основу члана 262. став 3. ЗКП одбијена је као неоснована жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције и жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Јоване Савић изјављене против решења Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпп По4 49/24 од 27.02.2025. године.

Против наведених правноснажних решења о трошковима кривичног поступка захтев за заштиту законитости поднео је јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва Ктз.бр. 869/25 од 30.07.2025. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 261. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, побијана решења преиначи тако што ће садржати налог о исплати трошкова или иста укине и врати на поновно одлучивање органу који је побијано решење и донео.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз.бр. 869/25 од 30.07.2025. године браниоцу по службеној дужности окривљеног АА – адвокату Јовани Савић, па је на седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, не би било од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Основано јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва у поднетом захтеву за заштиту законитости иако не нумерише указује да је побијаним решењима повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП тиме што је одбијен као неоснован захтев браниоца по службеној дужности окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка.

Из списка предмета произлази да је решењем Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпп По4 49/2024 од 03.10.2024. године судија за претходни поступак осумњиченом АА на основу члана 212, 213, 214. у вези члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП одредио притвор, а дана 30.10.2024. године председник Вишег суда у Новом Саду донео решење VIII Су 49-108/24 којим се адвокат Јована Савић поставља за браниоца по службеној дужности окривљеном АА који је по потерници лишен слободе дана 30.10.2024. године. Такође, из списка предмета произлази да је окривљени АА саслушан пред судијом за претходни поступак када му је од стране суда укинута притвор и одређена мера забрана напуштања територије РС са обавезом јављања у РС, на које решење је бранилац по службеној дужности изјавила жалбу Кв већу истог суда која жалба је одбијена као неоснована.

Поред изнетог, из захтева за накнаду трошкова поступка који је адвокат Јована Савић поднела Вишем суду у Новом Саду 29.11.2024. године произилази да су истим таксативно наведене радње предузете пред Вишим судом у Новом Саду и то на име поверљивог разговора са осумњиченим 30.10.2024. године и присуства саслушању осумњиченог 30.10.2024. године, на име састава жалбе од 01.11.2024. године и на име састава захтева за накнаду трошкова.

Одредбом члана 261. став 4. ЗКП предвиђено је да се трошкови из става 2. тачка 1) до 6) овог члана, као и нужни издаци постављеног браниоца (члан 76) и постављеног пуномоћника (члан 59. и члан 103. став 3), у поступку због кривичних дела за које се гони по службеној дужности исплаћују из средстава органа поступка унапред, а наплаћују се касније од лица која су дужна да их накнаде по одредбама овог законика. Орган поступка дужан је да све трошкове који су унапред исплаћени унесе у попис који ће се приложити списима.

Према томе, чланом 261. став 4. ЗКП, закон је прописао коју врсту трошкова је орган поступка дужан да исплати унапред уз обавезу органа поступка да унапред исплаћене трошкове унесе у попис који ће приложити списима. Наведена одредба односи се на све фазе поступка без обзира ко је у којој фази орган поступка, а када је реч о врсти трошкова који се предујмљују, везано за браниоце по службеној дужности, предвиђено је да се унапред исплаћују само нужни издаци постављених бранилаца.

Из наведених разлога, Врховни суд налази да трошкове поступка на име ангажовања браниоца по службеној дужности сноси и исплаћује на захтев браниоца из буџетских средстава, у овом конкретном случају суд, који га је поставио и пред којим су предузете радње браниоца. Орган поступка нужне издатке исплаћује унапред, док награду браниоцу за обављене радње у поступку мора исплатити након њиховог предузимања, а најкасније окончањем фазе поступка пред тим органом или прездешењем браниоца, те исте уноси у попис који се прилаже спису.

Из наведених разлога, правноснажним решењима којима је одбијен захтев браниоца по службеној дужности окривљеног да му се исплате трошкови поступка настали пред судом, по налажењу Врховног суда, повређена је одредба члана 261. став 4. ЗКП, као што се основано у захтеву за заштиту законитости истиче.

Из изнетих разлога Врховни суд је усвојио захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, укинуо побијана решења и предмет вратио Вишем суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

У поновном поступку суд ће отклонити повреду закона на коју је указано овом пресудом као орган који је поставио браниоца по службеној дужности окривљеном АА и пред којим су предузете радње, те донети правилну и закониту одлуку.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа - судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**